



Freiherr v. Ende-Siljessnitz



XXXIX.

Gratâ Favente Veritate!

THESES
INAUGURALES EX
OMNI JURE SELECT.

Decreto & Consensu

AMPLISS. FACULT. JURID. IN PERANTIQVÂ
UNIVERSITATE GERANÂ

PRO

LICENTIA

QVAM VOCANT, PROMOTA,
RITE, PUBLICÆ & CONSEQVENDA

die 20. [30] Martii, 1695, horis ante & pomeridianis
in Colleg. Major. Auditor. Jurid.

placidæ Ventilationi submittit

GEORGIUS FRIDERICUS
VERGENIUS,

Spir.



ERFURTII.

Literis KINDLEBIANIS.

V I R I S
PRÆNOBILISSIMO, NOBILISSIMIS, EX-
CELLENTISS. CONSULTISSIMIS atq;
AMPLISSIMIS,

DN. D. ULRICO THOMÆ

Sauterbach /

Sereniss. Duci VVÜRTEMBERGICÆ à Consiliis
Superioribus, ad Augustissimi CAM. IMP. Judicii,
quod nunc Wetzlaricæ viget, ASSESSORATUM
Præsentato.

DN. D. JOH. ULRICO Zeller /

DN. D. GOTHARD. JO. Marquart /

DN. D. GEORG. FRIDER. Mueg /

DN. D. JOHANNI Deckherr /

DN. D. FRIDER. HENR. von Güllich /

DN. D. JOH. GEORG. Erhardt /

DN. D. JOH. ULRICO von Gülchen /

Jctis famigeratissimis,

Dominis Evergetis, Patronis, COGNATIS atq;

AFFINIBUS meis, omni Observantia & Officio-
rum cultu ætatem venerandis

In grati animi tesseram, ulteriorisq; Patrocini
ac Benevolentia incitamentum

do. dico. dedico

Georg Friedrich Bergenius.

Ejusd. su-
premi Di-
casterii Ad-
vocatis ac
Procurato-
ribus, di-
versorum-
que Statu-
um Imp.
Consiliaris
meritissi-
mis,

CANDIDE LECTOR!



*Iraberis fortè, quòd
Seculi hujus agone, ubi ca-
nus ipse Mundus rogam
quasi suum anhelus expe-
ctat, presentia in studio
cuiò desituro moliar, maxi-
mè juridico, ubi lites ex li-
te seruntur, atq; ex corrup-
tis Ethnicorum Legibus
deciduntur. Decentior e-
nim meditatio me occupa-*

*verit, quomodo ad Tribunal mox adventantis Judicis, mor-
tales omnes ad reddendas operum suorum rationes citaturi,
tutus consistere queam, exemplo eorum, qui Carcere vincu-
lisq; detenti, toti sunt in eo, ut deliberent, quid Judici respon-
deant, aliarum rerum curas insuper habentes: Neq; ipse in-
ficias ire possum, per aliquot jam retrò annos me haud leves
in Iprudentiæ studio subisse scrupulos, dum nonnullorum
Judicum partialitatem, Advocatorum plurimorum per-
versitatem, & Litigantium malitiam, ubiq; verò maxi-
mam Morum corruptionem, gravem proborum oppressio-
nem, auriq; sacram famem, necnon sexcenta alia mala ob-
servare, atq; attentius per singularem DEI gratiam me-
cum pensitare cæpi. In his igitur dubiorum angustiis fræ-
stans, Divinum Numen devotè invocavi, ut de sanctæ
sua voluntate ancipitem animum meum, qualemcunque
etiam*

etiam res exitum sortiatur, certum reddere dignetur. Non
carere preces hæc cum aliorum ardentibus votis junctæ suc-
cessu, cum detectis, spectatisq; non juris solum Prudentiæ,
sed cæterorum penè omnium tam superiorum, quàm infe-
riorum ordinum, studiorum, ac statuum corruptelis, ubi vis
aliquid invenirem, quod effugere nitebar, imò præter opinio-
nem verum ac sanum legitimi studii usum ab abusu pro di-
versitate status, cuilibet hominum generi proprii, discer-
nendum esse, magis magisq; indies convinceret, tandemq; cui-
libet mortaliùm ordinariè certum aliquod vitæ genus eli-
gendum esse reputans, suffragium Conscientiæ meæ ad hoc
videm aggrediendum sentirem, ita tamen, ut nihil interim
proprio misu affectans, Divinæ me Voluntati prorsus resigna-
verim. En ex improvise non solum impedimenta, quæ mihi
adhuc maxime obstare videbantur, mirâ DEI Providen-
tiâ removentur, sed & per extraordinariam aliorum Be-
nignitatem ea mihi ad Proximi commoda promovenda of-
fertur occasio, ut eam recusare esset talentum conceditum
abscondere vel fata subterfugere. Viæ igitur à Divino
Hodogeta mihi monstratæ insistens, ipsiusq; Directioni me
porro commendans, finitis proximis feriis Wetzlariam iter
instituiam. Quò verò ibidem voti mei compos fieri que-
am, Styli Cam. & necessitatis ratio postulat, ut ad publicam
minimum Licentiam aspirarem, ac pro eâ, post jamjam ex-
antlatos Examinum, Lectionisq; Cursoriæ labores, legitime
obtinendâ Theses hæc ad Disputandum seligerem, quas ut
benevolus Lector æqui boniq; consulere velit, est quod ob-
nixè rogito.

THE-



THES. I.

EX JURE NATURÆ.

Jus hoc sine supernaturali veræ Fidei Lumine probè atque exactius investigari, exponi, vel intelligi nequit.

Exegesis.

Cùm enim Divina illa imago, quæ conformitatem hominis cum SS. Trinitate continebat, Gen. I, 26. per lapsum Protoplastorum ita perdita fuerit, ut ob summam omnium Animæ facultatum perversitatem, intellectus cæcitatem, voluntatis atque appetitus distorti pravitatem, vix umbra rectitudinis primæ & litera quasi obtusa nigrissimi Typi remanserit. Dn. OSLANDER *in Typo Legis Nat.* §. 44. p. 167. quemadmodum reliquiarum harum corruptionem ex multis Gentilium Legibus & Consuetudinibus abunde cernimus: Christus autem per Virtutem suæ Incarnationis pristinam illam integritatem restauravit, ut ipsius Spiritus renatos, etiam quoad intellectum, illuminet, rationemq; humanam sanctificet; oppido patet, tales, vi dijudicandi naturali præ ceteris præditos longè profun-

A

fun-

fundius atque accuratius Jus Natur. per Lumen hoc internum discernere posse. Add. pientiff. Theologus ARNDIUS *de Vero Christianismo* L. I. c. I. § c. 41. item *Lib. 3. cap. 10. II.* ibiq; VAREN.

TH. II.

Quamvis ea, quæ sunt juris Nat. ut loquuntur, permissivi [de quo tamen vid. Dn. MAIER in *Com. Inst. p. m. 47. § 71.*] à Potestate civili restringi ac determinari possint. *L. 6. ff. de Jus. § Jur.*; In id tamen incumbendum, ne libertatem naturalem nimis rigore se circumscribendo, Subditis ea, quæ DEUS & benigna Natura hominibus indulgent, sine causâ justiore auferamus. *arg. S. ult. ff. de his qui sui vel al. jur. L. II. ff. de R. I.* uti fit in Venatione [a] & Thesauro [b] quando Superior ea sibi soli, omninò exclusis reliquis Societatis Civ. membris, arrogat.

Exegetis.

(a) Sine præconceptâ opinione perpendenda venit DEI T. O. M. concessio facta *Gen. I. 26. 28.* & post lapsum repetita *Gen. IX. 2. 3.* quæ toti generi humano tale jus in feras tribuit, ut iis ad usum necessarium dominari valeat. Explicationem autem quorundam, ac si ferocissimæ etiam feræ ad primum hominis conspectum expavescant & fugiant, non curo, cum non modò contra

tex-

textum, ubi terror in specie ad dominatum, cibumq; extenditur, sed & contra experiētiā sit, quā bestias nobis potius, quā nos illis, terrorem incutere docemur: neque etiā officit locus *Jerem. XXVII, 6. & Dan. II, 38.* dum casum specialem, ubi DEus Nebucadnezare, tanquam Monarchā & Venatore hominum, ad puniendos hosce utitur, ad alios tam absolute ampliare, non videtur tutum: neq; Verba Baruchi c. III, 16. *seq.* de jure, sed de illicito facto atque abusu Dominantium loquuntur: Et distinctionem dominiorum eō usque factam fuisse, aut fieri à Superiore solo posse, ut privati ne quidem ea, quæ ad victum & amictum ipsis necessaria sunt, sibi reservaverint, aut habere debeant, fini gubernationis politicæ harmonico, & primæ societatem inuentium intentioni repugnat, quæ necessariam sui conservationem alterius, qui jamjam ex bonis domanialibus atque aliunde Dignitatem suam satis sustinere potest, præfert, nec subditorum injuriam, jus ex ipsâ Creatione quæsitum, atque à supremo rerum omnium Domino cuius eorum datum, auferendo quærit. Conf. *Ezech. XLV, 7. 8. & XLVI, 18.* Dn. G. H. BRÜCKNER *eleg. Tr. de Domaniis Regni Germ. c. 4.* Causæ, quas in contrarium sub prætextu publicæ privatæq; utilitatis communiter urgent, ex suprädictis & Reip. tam Rom. quā hodiernæ exemplo, necnon ex iis, quæ Dn. MANZIUS *in Comm. Ratio-Reg. §. 12. J. de R. D. à n. 44. ad 48.* Dn. ZIEGLER *de Jurib. Maj. l. 2. c. 14. à §. 18. ad 20.* & LUDWELL *ad Wesf. t. de A. R. D. n. 7. verb. Et hæc nunc præcip. ratio, in fin.* habent, facili negotio refutantur. Inde cum neque ab ipso LLatore humano, tanquam inferiore Di-

vinò, neque ab antecessoribus meis vel alio quovis in-
 vitus & præter culpam meam jure hoc, ex Benignitate
 ac Providentia DEI mihi primùm acquisito, privari
 queam; iniquissimum erit, ob actuale juris hujus exerci-
 citium capitalem imponere vel decernere pœnam.
 LUDWELL. *d. l. verb. sed multi dubitant.* DN. BECMAN
Grot. l. 2. c. 5. p. 353. Pie hanc in rem ait Sächs. Land-
 Recht l. 2. Art. 61. Da GOTT den Menschen schuf/ gab
 Er ihm Gewalt über Fisch und Vögel/ und über alle wil-
 de Thier/ darum haben wir dieß ein Urkund von GOTT/
 daß Niemand sein Leib noch seine Gesundheit an diesen
 Dreyen verwircken möge. Consonat lus Alemannicum
cap. 237. cit. à Dn. SCHILTERO ad ff. Exerc. 45. §. 6. p. 157.
 & Schwaben=Spiegel *tit. 36. §. 2.* Add. Noë MEURER
 vom Wasser=Recht teste Vol. Nov. Basil. *Disp. 1. part.*
poster. th. 3. lit. b. p. m. 86. scrib. Daß GOTT von Anfang
 das Wildpret und die Fische mächtiglichen frey/dem Armen
 wie dem Reichen/ erschaffen/ die armen Unterthanen zu
 Zeiten auch aus Gewalt und gezwungen den Herren sol-
 chen Lust und Nutzen eingeräumet/darum wiederum die
 Herren sich solcher der Unterthanen Bewilligung und
 Nachgebung besser zu erinnern/ und wegen empfang-
 ner Gueithat nicht so ernstlich gegen der Unterthanen Leib
 und Gut und vielfältiger Marter halben verfahren sol-
 ten. Bene tamen addendum, quòd stante sententiâ
 meâ neque Superiori, tanquam primario civilis Socie-
 tatis membro, pro ratâ suâ Venatio deneganda, neque
 potestas ferendi Leges circa eandem salutares, quibus
 omnis privatorum abusus salvo tamen usu & jure ipsis
 pro necessitate competente, prohibetur, adimenda sit.

Quo-

(b) Quo-

(b) Quoad Thefaurum, quem quis fortuito in fundo suo invenit, notandum, quod, dum Superiores aliunde jam satis habent, quo se dignè exhibeant, sicuti ex nimio luxu & Prodigalitate v. g. Lud. Bacchanal. (Carnaval.) constar, vel si non habeant, subditis ob detractiōnem seu ademtionem Thefaurorum, Compensationis quodam jure, non tam multa onera quotidie imponere debeant [quod tamen corrupto seculi nostri more non attenditur] major sanè ratio fit, ut misericordis DEI beneficium ac donum l. 63. §. 1. & 3. ff. de A. R. D. L. un. C. de Thefaur. inventori, præsertim pauperi, naturalem exemplo Hadriani Imp. in §. 39. J. de R. D. æquitatem sequendo, relinquunt. Conf. cit. Dn. ZIEGLER c. 20. §. 19. NÆVIUS Resp. Seiffart de Jure Thefaur. cas. 3. in fin. cum quo verbotenus convenit Stard Præs. Dn. Pet. MÜLLERO de Jure inventi Thefaur. th. 8. lit. (7) Quod etiam Praxis Germaniæ atque Imperialis Camerae servat. Dn. MAURITIUS in Miscellan. aliquot juris Posit. Resp. Lindthols Ao. 1668. Kiloni hab. th. 24. Dn. Lauterbach V. 1. D. 27. th. 31. Dn. MAIER ad d. §. Inst. p. m. 350. Dn. STRÜV. Ipr. for. l. 2. t. 1. aph. 56. GLÆSER de Thefauro th. 71. ubi ante 30. annos ab incluto Helmstad. Colleg. ita responsum esse testatur.

TH. III.

Polygyniam simultaneam jure Nat. permissam esse, affirmo, ast eandem ob id omnibus hodie liberam esse nego, quamvis in casibus nonnullis v. g. ubi alter Conjugum durante matri-

monio impotens fit nec alter post adhibita me-
dia se continere valet, dispensationem conced-
dam; (a) Aliud tamen quoad rectitudinem
Christianam statuens. [b]

Exegesis.

(a) Rationes solidas exhibent Dn. HIER. BRÜCKNE-
RUS in *Decis. Matrim.* c. 14. § 23. Dn. TEXTOR de *Jure*
Cent. L. 3. n. 29. *seqq.* Dn. THOMAS in *Inst. Jprud.* Div. L.
3. c. 2. §. 203. *seqq.* & in *Disp. de Crim. Bigamia* §. 23. Dn. G.
H. BRÜCKNER Resp. Marggraf *Disp. de Conjug.* th. 14.
(b) Vid. *Matth. XIX.* 4. II. *1. Tim. III.* 2. 12. *Tit. I.* 6. *Cantic.*
VI. 8. *1. Cor. VII.* 1. & *XI.* 3. *Eph.* 5. 23. *seqq.*

TH. IV.

EX JURE CANON, ET ECCLES.

Sicut Ecclesiae Christianae fundamentum ac pri-
mordium est redunitio hominis regeniti cum DEO, quae
interna *Luc. XVII.* 20. *Coloss. I.* 27. *III.* 3. 2. *Tim. II.* 19. &
per omnem terrarum orbem diffusa est *Rom. XI.* 4. 5.
imò radix, substantia & veluti anima coetus externi, in
quo publica viget communitio inter ipsa societatis intrin-
secæ membra, ita tamen, ut ad hanc invisibilem, Conf.
Dn. CHEMNIT, ad *Dieteric. Inst. Catech. Loc. de Ecclesia*
controv. I. Dn. GERHARD *Confess. Cathol. l. 2. art. 5. App.*
Ecclesia communis externa praecise necessaria non sit.
Dn. SCHILTER *Inst. jur. Can. L. 1. t. 3. §. 1. & de Libert. Ec-*
cles. Germ. cap. 1. §. 2. seqq. Ita qui genuinus Ecclesiae

omni

Mini-

Minister esse cupit, antè sit internæ Ecclesiæ pars ne-
 cesse est, quàm externè vocetur, *Joh. III, 34. X, 1. seqq. 2.*
Cor. II, 17. Dn. CARPZOV. *Jprud. Consist. defin. 62.* qualis
 externæ Vocatio licèt ex præscripto Concilii Trident.
de Sacram. Ord. c. 4. per solum Clerum fieri debeat; Di-
 vino tamen juri *Act. I, 15. 23. 24. VI, 2. 3. XIII, 2. 3. XIV,*
23. &c. convenientius videtur, quòd negotium, omnes
 tangens, *c. 23. de R. l. in 6.* hodie tam à Magistratu, quàm
 Clero & populo, veris Ecclesiæ membris approbandum
 veniat. Dn. BRUNNEMANNUS *de Jure Ecclesiast. c. 5. §. 1.*

DIETERICUS *in Inst. Catech. de Vocat. Ministr. Verb. q. 6. p.*
m. 468. Dn. GERHARD *di. l. L. 2. p. 2. art. 6. c. 1.*

TH. V.

Parceciamus utur Canonum jure licentiam rece-
 dendi à proprio Sacerdote impetrare debeat. *can. ult. de*
Pœnit. dist. 6. cap. omnis utriusq. 12. X. ead. quod ex nostris
 quidam ad Confessorii arbitrium extendunt. Dn.
 STRYK *ad Brunnem. Jus Eccl. L. 2. c. 1. m. 4. §. 3.* Attamen
 si Pater Confessionarius admonitus, Nomen DEI profa-
 nare, *arg. Catech. D. Lutheri Petit. 1. ibi: Wer aber an-*
ders lehret und lebet/ denn das Wort Gottes lehret/ der
entheiliget unter uns den Nahmen Gottes/ da behüt uns
für/ himmlischer Vater: Vel sacrum Verbum impure
proponere pergat, jure Divino secus esse arbitror, arg.
Matth. VII, 15. XV, 14. Joh. X, 5. Rom. XVI, 17. 1. Tim. VI, 5.
2. Tim. III, 5. 2. Joh. 10. seq. Conf. Endl. Antwort der Theo-
logischen Facultät zu Wittenberg auf der Anhaltischen
Prediger publicirte endliche Abfertigung / in Præk. ibi:
Zu dem/ so gebet mir acht auf ihre Werke/ da werdet ihr
aber

abermahl den Teufel leicht kennen / denn öffentliche Lügen reden / Lästern / Gottes und anderer Christen Wort verdrehen / allerley Teuffscherey und Spöttere y üben / etc. das sind ja nicht Werck Gottes / sondern des Satans / etc. Dieweil ihr dann diese Kennzeichen an solchen Lehrern habt / so kan euer Gewissen desto sicherer und geruhiger von ihrer Communion und Gemeinschaft sich absondern / und sie als verdamnte Belials = Knechte stehen. Add. seq. pag. 36. & 286. in fin: daraus sie denn ja wohl inercken werden / daß solcher Leute Geist und Werck nicht aus Gott ist / sondern aus dem Vater aller Lügen und Mords / und sie derenhalben als des Satans Apostel meiden. Adeo ut si fortē Parochi pactum invicem ineant, quo Parochianus [vi Conscientiæ suæ, & non ex odio erga sacerdotem, neque ex contemptu erga S. Ministerium, recedere volens] ab altero non recipiatur, sacris literis adversum nec obligatorium credam arg. I. Cor. III, 5. 2. Cor. I, 24. IV, 5. 1. Pet. V, 3. L. 15 ff. de Cond. Instit. Add. D. Lutherus Tom. I. Altenb. in Tr. von der Beicht fol. 792. Es sollen alle Sacrament frey seyn iedermann; Wer nicht getaufft will seyn / der laß anstehen / wer nicht will das Sacrament empfaben / hat sein wohl Macht: Also wer nicht beichten will / hat sein auch Macht für Gott. & ibid. fol. 797. Ich wolte predigen den Glauben und die Tauffe / aber Niemand darzu zwingen. It. Ich wolte predigen des Sacraments des Altars Gnade / aber doch frey lassen / Niemand darzu zwingen. Facit etiam huc ejusd. Postill. Dom. II. Advent. ibi: Man soll in allerley Dingen der außserlichen Sazung der Dinge / so an sich selbst frey und nicht wieder den

den Glauben und die Liebe sind / den Unterscheid haben / daß man sie halte aus Liebe und Freyheit / zu Willen den andern / bey denen man ist / daß man sich mit ihm reime und füge: Wenn sie aber dringen / man müsse und solle es bey Gehorsam halten / als nöthig zur Seligkeit / da soll man solches alles lassen / und das Wiederpiel thun / zu beweisen / daß nichts nöthig einem Christen / denn nur Glauben und Liebe / &c. Das soll auch in Ceremonien / Gebeten / Gesang und allen andern Kirchen-Ordnungen verstanden werden / so lang man solches aus Liebe und Freyheit thut / &c. Wenn man aber darauf dringet / also müsse es seyn / sobald soll man darwieder thun und es lassen / um die Freyheit des Glaubens zu erhalten / &c.

TH. VI.

Benedictionem Sacerdotalem jure Divino Naturali ac Revelato, nec non Civili Justiniano ad ipsam Matrimonii simpliciter considerati essentiam non requiri certum est. Jus vero Pontificium, & in specie Concilii Trident. *Sess. 24. c. 1.* nuptias sine hac planè irritas facit, nimirum ad evitanda plurima mala atque adulteria. Dn. SCHAMBOGEN *ad pr. Inst. L. 1. t. 10. q. 1. p. m. 92.* De Consistoriorum nostrorum Moribus idem probat Dn. HOCHMANN in elaboratiss. *Tr. de Benedict. Nupriar. c. 6. th. 3. seqq.* adeò ut nec liberos antè natos censeat legitimos *th. 27. seqq.*

B

Cui

Cui licet hypotheticè & jure hodierno stricto
 calculum haud denegem; receptor tamen in
 Praxi sententia videtur celeberr. Cam. Imp. Assess.
 Dn. ab Eyben / dist: An Statutis specialibus ca-
 veatur tantum de piè adhibendo ritu isto: An
 simul nuptiæ pronuncientur nullæ. Priori casu
 hæ subsistent, ita tamen ut partes ante Bened.
 Sacerd. concumbentes pro circumstantiarum
 ac personarum qualitate puniantur atque ad su-
 scipiendam consecrationem adigantur: si verò
 hæc, v. g. ob alterius mortem, non amplius ad-
 hiberi queat, liberi fortè progeniti iusti habeantur;
 Add. Dn. STRYK *de Success. ab intest.* D. I.
 c. 2. §. 49. Dn. BRÜCNER *Decis. Matrim. c. 2. n.*
 17. Posteriori casu clausula cassatoria effectu suo
 gaudeat. *In Observ. Theorico-Pract. V. ad §.*
12. J. de Nupt. p. 51. Dn. MÜLLER *de Hierologia*
sect. I. th. 8. seq. Dn. SCHÜTZ *in Compend. Lauterbach. t. de R. N.* NICHUS *in Disp. Inaug.*
4o. 1680. heic habita de Virtute Legis implicite
prohib. §. 116.

TH. VII.

EX JURE CIVILI.

Advocatus (a) non solum causam injustam,
 quam

Disp. de Dolo bono Advoc. c. 3. th. 2. seqq. ubi
contrariis respondet. Dn. SCHRÖTER Fascic.
Casuum in foro Conscientiæ jurid. decif. 3. pag.
m. 25.

Exegetis.

(a) Quandoquidem enim partim ob Theologiae
moralis ignorantiam, partim ob indistinctum ac promi-
scuum LL. Rom. ab Ethnicis promanatarum usum, par-
tim ob quorundam malitiam proæreticam, communiter
nequimmerito, malè audiant Jcti atque Advocati: *Sitz-
rissen böse Christen/Advocaten haben entweder kein Ge-
wissen oder ein weit Gewissen/* unde & Joh. Pet. Ala, cum
legeret, subulcum quendam multum laborasse, ut por-
cos ageret in suile, atque indignatum exclamasse: *En-
rstandem in hoc Stabulum, sicut Procuratores & Advocati
in infernum;* & continuo gregatim introivisse omnes,
Advocaturam relinquere voluit. Mart. Herzog Præf.
Dn. TABOR. *Disp. de Advocatis th. ult.* Majori sanè cau-
relâ unicuivis opus erit, ne cauteriata fiat ipsius Consci-
entia, sed cordi, memoriæque fideliter infigendum su-
premi Advocati nostri *Rom. VIII, 34. Hebr. VII, 25. 1. Job.
II, 1. ibi: Haben einen Fürsprecher (Advocaten) bey dem
Vater/ Jesum Christum/der gerecht ist: effatum Matth.
VII, 12. Quæcunque vultis ut faciant vobis homines, ea-
dem faciatis & ipsis: Conf. Joh. Phil. Erb Disp. Inaug.
proximè præterito anno hab. Altdorff de Officio Advoc.
c. 1. sect. 1. §. ult. & sect. 2. §. 2. ubi pro qualitate intrinsecâ
requirit, ut sit Vir bonus moraliter talis, qui custodiat
recti-*

rectitudinem sive conformitatem animi, ejusque facultatum & actionum, quantum in hac vita datum, cum Voluntate DEI, i.e. Lege Nat. & Divinâ. Merentur addi versiculi Vulg.

*Judicabit Judices (Advocatos) Judex generalis,
 Reus condemnabitur, nec quaeretur qualis,
 Ibi nihil proderit quicquam allegare,
 Neq; quid excipere, neq; replicare,
 Nec ad Apostolicam Sedem appellare,
 Neq; Corpus Juris Casaris citare,
 Reus condemnabitur nec dicetur quare,
 Cogitate miseri, qui & quales estis,
 Quid IN HOC JUDICIO dicere potestis?
 Hic non erit Codicis locus nec Digestis,
 Item erit Dominus, Judex, Actor, Testis.*

Si quis igitur Justitiam in primis Divinam probe observet, & ad hujus normam afflictissimo hodie Proximo purâ mente suppetias ferat, à Veritatis scopo propius abluet id, quod Autores allegati à Dn. STRYK in d. *Diss. c. 1. n. 21.* testantur: *Advocatos bonos meliorem ducere vitam, quam Prædicatores.*

[b] v. g. Si talis Advocatus verbaliter injuriato Æstimatoriam suadeat. HEIDEC. in *discuss. jur. quæst. hujus*; Vel Mulier, bono judicio prædita, intercessisset, & deinde SCRUM Vellej. vitandæ solutionis ergo prætereundum vellet. Conf. Dn. CARPZOV p. 2. *Const. 15. def. 13. seq.*

TH. VIII.

Actio rescissoria contra Præscriptionem longissimi temporis completam ex causâ justî erro-



ris, l. 2. ff. de in integr. rest. seu ignorantia invincibilis, iuste conceditur.

Exegesis.

Non me latet, opinionem contrariam de iure theoricō multis gaudere propugnatoribus, ne scilicet totum usufructuacionis ex bono publico ad abbreviandas lites introductæ fundamentum corruat, dum nemo sciens res suas usufructuari patierunt. ARUMÆUS *Exerc. 6. th. 24.* HUNNIUS *Var. Resol. l. 2. Tr. 3. q. 16.* BESOLD *Delib. jur. l. 4. q. 20.* Verum si positionem meam de casu excepto intelligam, quem Iudex ex æquitate permittit, utilitatem Dn. GAILL *l. 2. Observ. 19. in fin.* sententiam cum E. F. GEFHER *Inaug. Ao. 1686. Argent. hab. Dec. quest. jur. 2.* & J. H. DUMMER *Resp. Ross. hic anno sequenti hab. Disp. de Prescript. dorm. th. 9.* defendam, ad contraria in conflictu responsurus. Hoc etiam in Foro Conscientiæ, si præscribens in lucro moraretur, obtinere bene monet Dn. BRUNNEM *de Jure Eccl. l. 1. c. 6. §. 21.*

TH. IX.

Reluendi pignoris juri, si Debitum nondum à Creditore sollicitatum, nec à debitore legitime oblatum fuerit, præscribi nequit.

Exegesis.

Casum pro majori dilucidatione apponere, fortassis haud abs re fuerit. Finge Mevium obrutum ære alieno quotidie de persolvendo illo moneri, hinc, ut se onere hoc liberet, à Titio divite Mercatore 600. Thal. mutuo

acci-

accipit, atq; in debiti huius securitatem vasa quaedam aurea pignori tradit. Præterlapsis demum 30. vel 40. annis offert istam summam, & oppignorata vasa sibi à Creditore Titio restitui petit. Hic præscriptionem opponit & se pignora hæc per tantum temporis intervallum acquisivisse excipit. Quær, an iure? Pro Titio faciet, quod omnia iura specialiter non excepta eo tempore tollantur, *L. 3. § seq. C. de Præscr. 30. ann.* quod eo magis hic locum habebit, ubi debitor in mora fuit, ut ex potestate ipsi quando cunq; competente sibi actionem statim per contractum pignoratitium perfectum natam non usurpaverit, adeoq; sic impedimentum facti præscriptioni obstantis removerit. Pro Mevio vero actore dicendum, quod ipsius libero arbitrio facultatem offerendi (quæ sub colore præscriptionis ipsi invito, atq; extra pœnam constituto auferri non debet) Creditor ipse permiserit, quâ demum oblatione factâ, *l. 9. §. 3. & l. II. de pign. act.* tanquam causâ proximâ Creditoris obligationis de restituendo pignore, incipit ius, actionem cum effectu (ne Creditor, qui tamen aliâs facilius solutionem per actionem urgere, quàm Debitor, fortè pauper, pecuniam debitam exsolvere potest, excipiat) intentandi, dum illa reverâ sub tacitâ, (quæ a iure intrinsecus subintelligitur, *§. 41. I. d. R. D.*) conditione, securitæ scil. satisfactionis, concepta est, ante cujus existentiam, vid. *l. 213. pr. in fin. de V. §. præscriptio in nihilo currere valet.* Add. *Wilh. Matthias sub moderno Fac. jurid. spectabili Dn. Decano ante 4. años hab. Disp. de Differentiis, aliisq; Contractuum real. notab. c. ult. in fin. WISSENBACH ad ff. D. 40. th. 32. FIBIG ad Fr. Exerc. §. 6. SCHOTAN. Disp. ff. jurid. 32. th.*

32. *th. ult.* Dn. MOLLENBEC *Cent. 2. Divis. jur. 24. n. 25.* AD-
 DITAM, ad HANEDOES, *Exerc. 10. q. 2.* Dn. SCHILTER ad ff.
Exerc. 26. §. 13. seq. ZOES. ad ff. *1. de Usucap. n. 41.* Dn.
 STRYK *Disp. suâ Inaug. ad L. Aemilius. c. 3. n. 27.* Quæ Do-
 ctorum metaphysicas subtilitates non attendentium o-
 pinio in supremo Cam. Imp. Dicasterio, Moribusq; rece-
 ptissima. Dn. KLOCK Vol. 2. *Consil. XLI. n. 193. seqq.* ubi
 ultra triginta Doctores allegat, & Dn. MICHAELIS ap-
 eund. *Consil. 45. n. 106.* item in *Vot. Cam. Relat. 1. n.*
197. Rel. 3. n. 353. §. 357. ac *Rel. 102. n. 29.* Dn. BRUNNEM.
 ad L. 9. §. 3. ff. *de Pign. Act. n. 8.* ubi plurimi citantur. Dn.
 LYNCKER in *Analect. ad Struv. Syl. C. p. m. 181. & 248.* &
 æquior est, Dn. Pauterbach *Colleg. ff. Lib. 13. t. 7. §. 23.*

TH. X.

Rem non deductis impensis restituenti nullum de
 jure Justiniano remedium ad illas repetendas compe-
 tit, per ea quæ docent Dn. RENNEMAN. in I. R. G. *de Jure*
Rer. D. 12. th. 27. Dn. BEIER in *Not. ad Schnob. ff. D. 5.*
th. 26. verb. Exceptione. UMMIUS in *Process. D. 22. th. 3. n.*
12. Beckmann ad ff. *1. de A. R. D. n. 63. seqq.* BUSIUS ad L.
33. ff. de Cond. indeb. WISSENBACH *de V. & R. Signif. th. 9.*
 MANZIUS *Comm. Ratio-Regul. §. 32. J. de R. D. n. 9.* Dn.
 HOPPIUS *Resp. Schöpfer Disp. de Compensatione Fru-*
ctuum cum Impensis M. 2. th. 5. seqq. ubi obstantia diluit;
 Hodiernis tamen Moribus ex æquitate merito aliud ob-
 servatur. Dn. SCHILTER *Prax. Juris Rom. in Foro Germ.*
Exerc. 16. th. 57. MOLLENBECIUS *Centur. 2. Divis. jurid. 48.*
n. 12. Landgraf *Præf. Dn. Petr. Müllero Disp. Beati pos-*
sidentes p. 51. seqq. Quod in foro quoq; Conscientiæ re-
 ctum

Etum ait VALER. *de Differ. utriusq; fori. Voc. Expensa.*
 Dn. W. H. BRÜCKNER Resp. Christoph. Frieße *Disp. de*
eo quod justum est in foro ext. & intern. c. 2. §. 3. idemq; ex
 Charitatis Christianæ debito requirit Dn. FRITSCH *de*
Jure ac regimine Charit. Christ. in Negot. Civil. th. 33.

TH. XI.

EX JURE FEUDALI.

Expectativâ pari modo duobus in Feudo
 gratiosè concessâ præferendus est posteriori pri-
 or, licet ille bonâ fide possessionem occupaverit.

Exegesis.

Negari nequit, eam hîc esse mentem atq; intentio-
 nem Domini erga primum Vasallum, quòd is per impe-
 tratam Expectantiam jus potius præ omni alio tam quo-
 ad dominium quam possessionem existente casu habere
 debeat, sicut naturaliter præsumitur, vid. Dn. ab Eyben
 in *Elect. jur. feud. c. 4. §. 9.* Dn. Brückner Resp. Brandis
 de *Curiosis jur. feud. th. 59.* Conf. *arg. 2. F. 33. arg. C. 13. 14. de*
Rescript. in 6. c. 17. de Præbend. eod. ubi nudis verbis res
 priori acquiritur. Et publicè interest, voluntatem Domi-
 ni, qui conditionali investituræ promissione bene me-
 ritum remunerare velle censetur, ratam haberi 2. F. 26.
 §. 2. Promissario igitur priori statim plenè tale jus qua-
 ritur, ut hoc ipsum alteri ulterius promittendi faculta-
 tem nullam habeat Concedens, adeoq; nullum etiam jus
 in posteriorem derivare valeat *arg. L. 3. §. ult. ff. de his*
quæ pro non script. l. 29. l. 54. l. 74. 75. & 154. de R. I. c. 33.
cod. in 6. Quòd enim concessio posterior ex oblivione
 prior-

prioris facta sit, tantum abest, ut præsumi queat, quin potius Princeps importunitate impetrantis circumventus
arg. L. 2. C. de Fund. & saltib. rei domin. L. 5. C. de Locat. præd. civil. Dn. MERCKELBACH ap. Klock. Consil. 7. n. 292.
 Dn. ITTER *de Feudis Imp. c. X. §. 4. &*, dum ille fons justitiæ ac Lex DEI animata longissimè remotus ab omni mortalitã, imò constantissimi atque immobilis animi, tanq. Lapis angularis & polus in cælo, esse debet, regulariter etiam velle credatur, quòd causam ab ipso habens de jure acquisito perpetuo securus esse, neq; ab ullo molestari possit *arg. L. 2. & 3. C. de Quad. præser. maximè dum aperto feudo ad Dominum revertitur possessio, quam tempore quoq; prioris concessionis jamjam in casum aperturæ habuit, quo passu procedit sententia cit. Dn. MERCKELBACH d. l. n. 2. Conf. Dn. FRANTZK. L. 3. Resol. 1. n. 67. Facit huc quodammodo HEIGIUS p. 2. q. 29. n. 20. 35. 40. & 41. Add. 1. F. 22. ubi Vasallo jus semel acquisitum sine culpã suã nequit auferri; quod sanè fieret, licèt Dominus æquivalens, aut interesse præstare vellet, cum experientia, (prout sincerè monet CLUTEN c. 1. *Res. Quotid. n. 35.*) in vitã communi satis demonstrat, quàm difficile & plerumque cum magno Disgratiæ periculo conjunctum sit, ut hoc extorqueatur, imò longè melius intactum servari prioris jus, quàm post vulneratam causam remediũ quærere *arg. l. ult. C. in quib. caus. in int. rest. nec non est, L. 1. C. quand. lic. unicuiq; sine jud. se vind.* Notanter quoq; addendum, quòd dum res seu possessio non ab ipso Domino per specialem actum tradita est posteriori expectativario, sicuti aliàs præsupponitur in *L. Quoties. 15. C. de R. V.* nullum etiam pinguius jus hic per suam privatam (germ. *Eigenmächtige*) occupationem obti-*

obtinere possit, sed in pari causa & jure, prior utiq; ex justitia civilinon minus quam æquitate naturali antecedere debeat, quâ ratione etiam in summo Cam. Imp. Judicio conclusum & in Praxi hoc receptum esse scribunt Dn. GAILIUS 2. *Obs.* 55. & Dn. à RHETZ *ad l. F. 3. p. 168. seq.*

TH. XII.

Feudum antiquum licet ante 30. annos alienatum vel ab aliquo usucaprum sit, adhuc tamen intra illud tempus, post mortem ultimi possessoris computandum, ab Agnatis, quibus tunc demum successio delata, eorumq; filiis, etiam si Pater eorum in alienationem consenserit Dn. DECKER *Votor. Cam. Relat. VII. n. 49. seqq.* utiliter vindicari potest *L. 3. § 6. ibi: ex quo competere cæp. C. de Præscript. 30. ann. 2. F. 52. §. 1. & c. 83.* Dn. MERCKELBACH *ap. Klock supra nom. loc. n. 287. & 412. item Vol. 2. Consil. 14. n. 16. seqq. & Cons. 31. n. 14. seqq.* necnon Dn. KLOCK *ibid. Consil. 6. n. 158. seqq.* Dn. STRUVIUS *S. I. F. c. 15. aph. 3. n. 4.* Dn. Reichenbach *ad Schnob. Diss. Feud. 7. th. ult.* Dn. ISTER *cit. Tr. c. 23. & 24. §. 15.* Forster Præf. Petr. MÜLLERO *Diss. Inaug. de Jure Agnatorum c. ult. §. 5.* Dn. Brückner *Resp. Christ. Herold de Feudo informi c. 2. §. 3. p. 22. seqq.* ubi novissima JCorum Altdorff. Francof. Lipliens. Helmstad. & Rintelenium resposna adducit.

TH. XIII.

In Imperio nostro tres tantum religiones publicè tolerari *ex Art. VII. Pacif. Osnabrug.* norum est, & dum Augustana Confessio communi totius Ecclesiæ Lutheranae consensu est recepta atq; approbata; nullis sanè particularibus Ecclesiæ membris ad constringendas aliorum conscientias ea potestas competit, ut per Reversales

fales aut alio modo Symbolum istud sine communi reliquorum
Ecclesiae membrorum consensu pro arbitrio restringere, decla-
rare vel extendere valeant. Quò notanter faciunt, quæ meritis-
simus ex nostris Theologus Dn. D. SPENERUS in der Beantwortung
contra D. Neumann scribit p. 242. So stehet auch nit in dieses oder
jenes Macht/ dem jenigen Symbolo, so nun unserer ganzen Kirchen
Symbolum worden ist/ ohne derselben öffentlichen Consens einen
weitem Verstand zu geben; nachdem ohne das auch so gar die gan-
ze Kirch mit nichts gefährlicher umgeheth/ als wo man neue Symbo-
la machen wil/ indem man in solchem Werke am leichtesten Gott
in seine Rechte greiffen und sich an dem Gewissen veründigen kan/
daher die äußerste Bedachtsamkeit darzu gehöret/ welches aber auch
von derselben verbindlichen Declarationen und extensionen zu sa-
gen ist; cum per hoc publica tranquillitas turbari, schismata &
separations à communi corpore facile suboriri queant.

Plura nunc addere, temporis penuria, fe-
riarum Paschalium propinquitas, necnon itine-
ris, aliarumq; circumstantiarum ratio prohibet,
quare præsentis exercitii instituto hæc, sine cu-
jusquam præjudicio allata, sufficiant, prolixio-
rem singulorum deductionem alii tempori re-
servando, si DEUS voluerit & veritatis in-
quirendæ necessitas hoc efflagitave-
rit. Interim boni bene
judicent!

DEO SOLI GLORIA.

00 A 6336

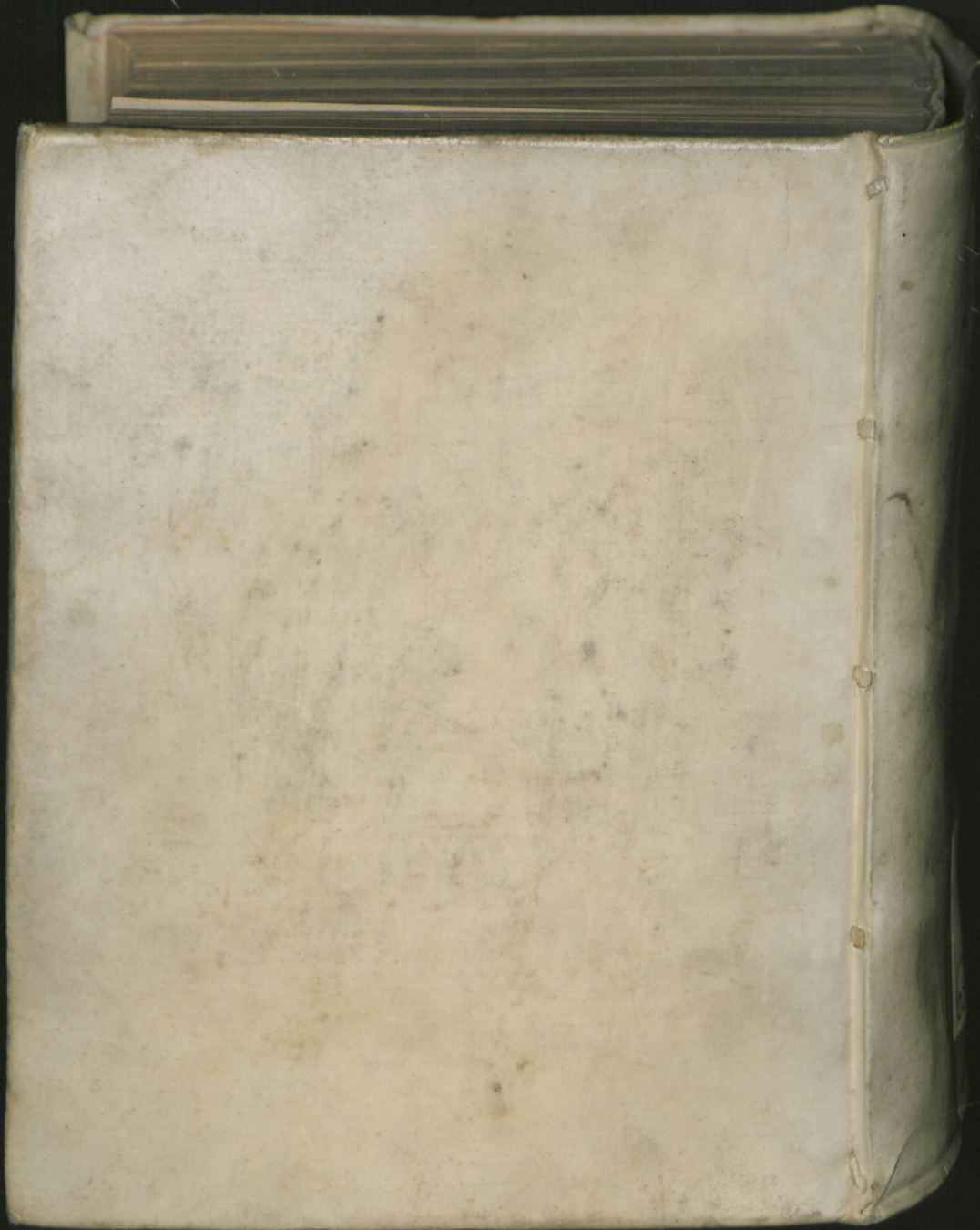


56.

Vb 17

Reho ✓







XXXIX.
Gratâ Favente Veritate!

THESES INAUGURALES EX OMNI JURE SELECT.

Decreto & Consensu
AMPLISS. FACULT. JURID. IN PERANTIQVÂ
UNIVERSITATE GERANÂ
PRO
LICENTIA
QVAM VOCANT, PROMOTA,
RITE, PUBLICÊ, CONSEQVENDA
die 20. [30] Martii, 1695, horis ante & pomeridianis
in Colleg. Major. Auditor. Jurid.
placida Ventilationi submittit

GEORGIUS FRIDERICUS
VERGENIUS,

Spir.



ERFURTI,

Literis KINDLEBIANIS.

